

ligt, om deres Ø blev forbigaaet. Der er da ved Forhandling mellem Udvalget og Ministeren opnaaet Enighed om, at saavel Kolding som Odense ville blive medtagne blandt de Steder, som skulle have Del i Bevillingen. Endvidere er der til Finansudvalget indkommet et Andragende om at yde Tilskud til et Slagteri i Nakskov. Det gøres heri gældende, at Lolland-Falster med Hensyn til Udførslen af levende Kreaturer er ganske særlig uheldig stillet. Navnlige gælder dette for Lollands Vedkommende, som ikke alene er helt afspærret fra Udførsel til Udlandet — hvilket ikke gælder om Falster — men som ogsaa er noget nær afspærret fra at kunne føre Kreaturer til Sjælland; i hvert Fald kan man kun sende Kvæg fra Lolland til Sjælland i plomberede Vogne og med ikke ubetydelige Udgifter til Desinfektion. Derfor menes det, at det vilde være retfærdigt, at ogsaa et Slagteri i Nakskov fik Tilskud. Det siger sig selv, at heller ikke Bornholm har kunnet holde sig tilbage. Over for Kravene fra disse to Øer, Lolland og Bornholm, har Finansudvalget ikke taget nogen bestemt Stilling; men jeg kan paa Udvalgets Vegne henstille disse to Andragender til Ministerens velvillige Overvejelse, og jeg skal tillade mig at medgive dem min bedste anbefaling. Derefter have vi forhandlet om den hensigtsmæssigste Indretning af isafkølede Jærnbanevogne til Kødtransport. Selve Anskaffelsen af saadanne Vogne hører under Indenrigsministeren, men Spørgsmaalet om den hensigtsmæssigste Type har rettelig været gjort til Genstand for Undersøgelse af Landbrugsministeren. Det er oplyst for os, at disse Undersøgelser endnu ikke ere afsluttede, men at de ville søges fremmede af al Kraft. Der synes med Hensyn til denne Sag — og med Rette — at være en Del Utaalmodighed hos Slagterierne. Endelig have vi talt om, at Staten kunde yde Tilskud til Lønning af en Slagterikonsulent. Man har tænkt sig, at han kunde lønnes med en 3,000 Kr., hvoraf Staten ydede Halvdelen, medens Slagterierne betalte den anden Halvdel, og dette er en Ordning, som jeg i Henhold til de førte Forhandlinger antager, at Ministeren fremkommer med Forslag om. — Jeg gaar derefter til Nr. 207, som omhandler en Bevilling af 14,000 Kr. i 3 Aar til Opmaalning og Undersøgelse i Fiskeriøjemed af islandske Fjorde. Dette Forslag ihænger sammen med en Bevilling under Marineministeriet. Af Hensyn til de Ifterhaanden ret betydelige Fiskeriinteresser,

som knytte sig til Island, har Udvalget tiltraadt Forslaget.

Paa § 27 vil man vedrørende Landbrugsministeriet under Betænkningens Nr. 261 finde en Redegørelse for Anvendelsen af den Bevilling af 20,000 Kr., som gives til Laan til Kommuner til videre Udlaan til Fiskere og Fiskeriselskaber. — Under Nr. 262 vil man endelig finde omtalt et Ændringsforslag, som gaar ud paa at ned sætte Renten af et Laan, som ydes Sønder skov—Tobøl Kanalinteressentskab til et Engvandingsanlæg fra $3\frac{1}{2}$ til $3\frac{3}{5}$ pCt. Dette er den Rente, som Staten i de senere Aar har betinget sig for Laan af lignende Art, og man har derfor fundet, at denne Rentesats burde komme til Anvendelse ogsaa her. Dette er alle de Spørgsmaal, som findes i Finansudvalgets Betænkning vedrørende Landbrugsministeriet. Desuden er der paa særskilt Blad stillet nogle Ændringsforslag vedrørende dette Ministerium. Jeg skal opsætte at udtale mig om dem, indtil Forslagsstillerne have haft Ordet.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Det vil temmelig sikkert være ærede Medlemmer bekendt, at der egentlig er to Former eller to Arter af Smørudstillinger. Den ene Art af Smørudstillinger er den, der er omtalt af den ærede Ordfører, og som omhandles i det Forslag, som findes i Betænkningen under Nr. 44, og som i Ændringsforslaget er benævnet „samlede Mejeriudstillinger“. Den anden Art af Smørudstillinger er den, der almindeligvis har været kaldt „Bøtteudstillinger“, og de ere temmelig sikkert lige saa bekendte, saa meget mere som de ere af nyere Dato. Forskellen mellem de to Slags Udstillinger ligger egentlig deri, at de saakaldte samlede Mejeriudstillinger ere Udstillinger, der arrangeres paa den Maade, at der enten fra hele Landet eller fra en større Del af Landet samles Smør i Fustager, Dritler, som vi kalde dem, til en Udstilling, og at der da som Regel paa samme Udstilling findes fremstillet baade Mejeriapparater og Mejeripræparater, alt, hvad der hører til ved Fremstillingen af Smør. Saadanne samlede Mejeriudstillinger, der arrangeres for en større Landsdel eller hele Landet, skulle ifølge hele deres Natur og Art nødvendigvis bestemmes endogsaa halve Aar i Forvejen, og derved faa de et Præg, som jeg ikke tør inlade mig paa at sige er absolut uheldigt, men som under alle Omstændigheder gør, at de ikke faa den Betydning som de smaa Smørudstillinger, som